

PARKERDÓGAZDASÁG

A PILISI ÁLLAMI PARKERDÓGAZDASÁG DOLGOZÓINAK LAPJA

II. évfolyam 3. szám

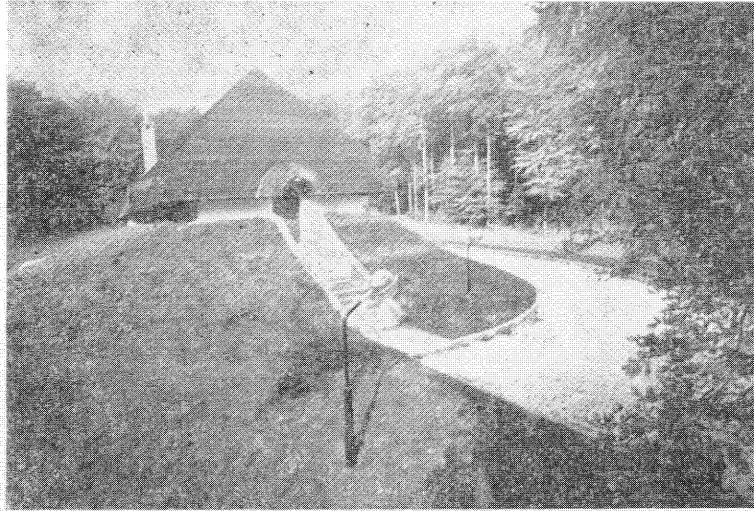
1987. augusztus

Idegenforgalom — vendéglátás

Csak erkölcsi nyereség?

„Ez is csak púp a hátunkon” — legyintenek az ingerültebek, „akár akarjuk, akár nem, csinálni kell” — intenek a mérkőzések, ha idegenforgalmi-

gáltások megfelelő nívójáról, a kisebb pénzű turisták vagy éppen a gyerekek olcsóbb ellátásáról, s nem utolsósorban a létesítmények karbantartásáról.

Öt turistaházat és két vendéglőt üzemeltetünk

Fotó: Korda

vendéglátási tevékenységű kröl esik szó. Tény; a hagyományos erdészkeéstől meglehetősen eltérő, nagyon szem előtt lévő —, s ezért hibában is jobban feltároló — ágazat ráadásul veszteséges.

De mi okozza a veszteséget? Mi okozhatja, hogy az ország egyik legszebb, természeti és kulturális értékekben leggazdagabb, igen látogatott turisztikai övezetében nem tudunk nyereségesen beilleszkedni a kiterjedt idegenforgalmi-vendéglátóipari infrastruktúrába? Pápa Jánosnét, aki több évtizedes parkerdős műtárt a háta mögött, tavaly októberben vállalta el a Natours, s egyben az ágazat vezetését — s így, tiszteletre méltó bátorssággal, a vállalat talán legingatagabb vezetői székébe ült — a veszteség felszámolásának lehetőségeiről, az ágazat mai helyzetéről és kilátásairól kérdeztek.

— Valóban sok kollégában elnenézés alakult ki az ágazattal szemben, s nem is tagadom, volt ebben jogos indulat is. De úgy érzem, most pozitív változások zajlanak területünkön — mondotta bevezetőként Pápa Jánosné. — Több sikertelen, korábbi kísérlet után most olyan szakaszba léptünk, amely remélhetően meghozza az ágazat gazdasági stabilizálódását, s — ettől elválaszthatlanul — hosszabb távra kijelöli az idegenforgalmi és a vendéglátás helyét, szerepet Parkerdóga Gazdaságunknál. A közelváron cél most az, hogy — a tavalyi 3 milliós veszteség után — az idén félmillió körül működik, jobb esetben nullszáldóval zárunk, majd jövőre már némi nyereségre tegyünk szert.

— Vegyük sorra, mi van a kezünkben, s mihez kezdünk vele!

— Először is van öt turistaházunk — köztük három szerény színvonalú, „bakanes” ház —, és két vendéglőnk. Tavaly ezek vitték el a legtöbb pénzt. Most többségüket bérleti rögzítésre adtuk-adjuk. A közhiadelemmel ellentétben ez még nem jelenti azt, hogy nincs velük több gond; jó hírnevünk, s közjóléti funkcióink érdekében gondoskodnunk kell a szol-

tése (mint általában mindenütt az országban) hosszabb távon is csak nullszaldóra tervezhető. Azt viszont elérhetjük, hogy legalább ne termeljene veszteséget.

Van továbbá egy campingünk gyermektáborral a Mogyoróhegyen, s egy kiépített, közművesített sátorozóhelyünk a szigetsúcon. Az előbbi campingrészre kifejezetten gazdaságos, a gyermektábor viszont — magától értetődően — nem az Arra törékszünk, hogy az autóscamping „eltartsa” a gyermektábor; így — bár nyereségünk nem keletkezik rajta — veszteség nélkül okozhatunk örömet sok-sok kisgyereknek. A számkra ingyenesen szervezett természetvédő, nevelő programok, s a csekély téritéssel biztosított sportolási, játszékhelyek — a lovaglás, ijaszat, gyepsízés — szintén Parkerdóga Gazdaságunk közjóléti feladatainak megvalósítását szolgálják. A szigetsúcsa sátorozóhely — amely sokáig vadcamping volt — gazdasági szempontból jelentéktelen. Csekély, a fentartásához elegendő téritést kérünk a vendégektől; itt a rendezetlenség felszámolása már önmagában is pozitívum.

Nem könnyű olyan rendszert kialakítani, hogy a bérbeálló is, a bérző is megtalálja számítását. Ugy látom, hogy a turistaházak erdei vendéglők üzemel-

tesére — s így, tiszteletre méltó bátorssággal, a vállalat talán legingatagabb vezetői székébe ült — a veszteség felszámolásának lehetőségeiről, az ágazat mai helyzetéről és kilátásairól kérdeztek.

— Valóban sok kollégában elnenézés alakult ki az ágazattal szemben, s nem is tagadom, volt ebben jogos indulat is. De úgy érzem, most pozitív változások zajlanak területünkön — mondotta bevezetőként dr. Anda István gazdasági főigazgató-helyettes, ismertesse, milyen lépésekkel tettünk eddig e téren, s mindezek milyen tapasztalatokkal jártak.

— Mielőtt a Parkerdóga Gazdaság és az Agrobank RT kapcsolatait fölvázolnám, érdemes visszatekinteni kissé, hogyan is kezdtődött ez a tevékenységünk — mondotta előjáróról a főigazgató-helyettes. — Amikor az első (az OKGT által kibocsátott) kötvény megjelent, vállalatunk vezetése is elemezte a pénzpiac fejlődésében rejlő lehetőségeket. Arra a következtetésre jutottunk, hogy egy hosszútávú folyamat kezdetéről van szó, s általában bővülni, eszközrendszerben is finomulni fog a népgazdaság természeti tőkeáramlással. Márpedig ez nyilván minden jelentősebb gazdálkodó egységre

A levasiskola — amelyet hosszú ideig az Ócsai Vörös Oktatóben Tsz-szel közösen üzemeltetünk, s fedeztük a veszteség felét — tavaly, a mi kezelésünkben lett először nullszaldós. Kedves idegenforgalmi színfolt, jó sportlehetőség ez, amely nélkül szegényebb volna a Dunakanyar — de senki ne gondolja, hogy keresni lehetne rajta. Alapos ár- és költség-elemzést végeztünk, s belátuk, hogy képtelenség akkor bevételre szert tenni a szezonban, amennyiből — az egész évi költségeket fedezve — még nyereség is maradna.

Parkerdóga Gazdaságunk üzemelteti a Visegrádi vár azon részeit, amelyeket a műemlékfelügyelőség már átadt a nagyközségnak. A látogatói színvonalas várorténeti kiállítást tekinthetnek meg, bejárhatják a belső vár egy részét, s várható, hogy a közeljövőben megnyílik a belső udvar, illetve több új terem is. Hamarosan talán még egy kiállítást rendezhetünk — ezúttal a Mezőgazdasági Múzeummal közösen. A vár turisztikai kihasználásához tartozik a palotajáratok programja, amely egyre vonzóbb, s már országos hírnévre tett szert. Általában a vár hasznosításában vállalt szerepünk — az alapvető közművelődési feladat teljesítésén túl — az évi félmilliós karbantartási költség mellett is gazdaságos.

Következő, igen fontos tevékenységi körünk az utazási iroda működtetése. Úgy érzem, itt lehet és kell a leginkább előrelépni. Ma még elég széreénytől kérni ez a tevékenység (önállóan, illetve más utazási irodákkal közösen félnapos, egy napos dunakanyari, pilisi programokat szervezünk), de számos lehetőség kinálkozik gazdaságos bővítésére. Például a teljes szezon nálunk még turisztikai holtidénynek számít, holott kár veszni hagyni ezt az időszakot. Számos ötletet dolgoztunk ki, de ezek egyelőre nem tartoznak a nyilvánosságára.

— Az elmondottakból az tünik ki, mintha túl sok volna az „erkölcsi” kötelezettségvállalás, s a közjóléti, közművelődési funkciók háttérbe szorítanának a gazdaságossági szempontokat..

— Ez részben igaz. Az ágazat fenntartásának nem az a fő célja, hogy sokat keressünk vele (ha így lenne, be kellene zární például a gyermektábor, a bakancsos turistaházakat, s másutt, más létesítményeket kellett üzemeltetni), hanem az, hogy Parkerdóga Gazdaságunk sajatos közjóléti funkcióját így is kiteljesítse. Emellett azonban jogjal elvárható, hogy idegenforgalmi-vendéglátóipari tevékenységünk legalább eltartsa önmagát, sőt, ha lehet, némi nyereséget hozzon. Munkatársaimmal együtt ezen dolgozunk.

—bor

Az AGROBANK RT részvénysesi lettünk

Forog a pénzünk

Még nemrégiben is afféle szentségtörésnek számított az a gondolat, hogy egy termelő vállalat (avagy különösen egy ilyen, nem csupán gazdasági feladatokat ellátó gazdálkodó egység, mint Parkerdóga Gazdaságunk) ne csupán megtermelje, s általában termelőtöként mozgassa a pénzt, hanem azt pénzüketőként is befektesse, forgassa. A gazdasági reform újabb és újabb szakaszainak kellett elkövetkezniük ahhoz, hogy ez a „bankárkodás” ne minősüljön valamiféle obskurus műveletnek, hanem ellenkezőleg — a népgazdaság minden területén — a kollektívára bízott vagyonnal, tőkével való jó sáfrákkodás követelményei közé tartozzon. Most, amikor az Agrobank RT alapításában való részvételünk különös aktualitást ad a kérdéskörnek, arra kértük dr. Anda István gazdasági főigazgató-helyettesét, ismertesse, milyen lépésekkel tettünk eddig e téren, s mindezek milyen tapasztalatokkal jártak.

— Mielőtt a Parkerdóga Gazdaság és az Agrobank RT kapcsolatait fölvázolnám, érdemes visszatekinteni kissé, hogyan is kezdtődött ez a tevékenységünk — mondotta előjáróról a főigazgató-helyettes. — Amikor az első (az OKGT által kibocsátott) kötvény megjelent, vállalatunk vezetése is elemezte a pénzpiac fejlődésében rejlő lehetőségeket. Arra a következtetésre jutottunk, hogy egy hosszútávú folyamat kezdetéről van szó, s általában bővülni, eszközrendszerben is finomulni fog a népgazdaság természeti tőkeáramlással. Márpedig ez nyilván minden jelentősebb gazdálkodó egységre

azáltal, hogy a társulás a közelmúltban — a bankrendszer reformja nyomán — kisbankká alakult át.

Kezdetben 2,5 millió forintos hozzájárulást vállaltunk, amely évi 20%-os megtérülést hozott. A jó eredményeket látna részben növeltek a tőkét, részben az osztályok is bennmagyultak. Most 6 milliós részesedésünk van itt; ezt távlatilag 30 milliárdra szándékozunk növelni.

— Milyen előnyökkel jár, hogy bank-részvénysek letünk?

— Az Agrobank RT jól működő, fejlett képességek kisbanknak látszik; jó esélyünk van rá, hogy befektetett tőkénk gyarapodjon. Nem mellékes az sem, hogy a bankvilágba való bekapcsolódással számos hasznos információhoz, például — az Agrobank jellegénel fogva — innovációs ötletekhez juthatunk. Ha nagyobb fejlesztésre szánjuk el magunkat, a befektetésünk mértékéig minden külön eljárás nélkül kapunk híttel, s az esetleges további hiatalvétel is egyszerűbb.

Számos egyéb előnyt is említeni lehet. Ezek közül csak a váltókocásatlakozás-elfogadás, a kereskedelmi hitelnyújtás műveletét emeleme ki, amelyet mintegy együttesen tanultunk meg az Agrobankkal, illetve elődjével. Nagyon leegyszerűsítve arról van szó, hogy egy-egy pillanatnyilag pénzzártékben lévő, de egyébként jó és fontos partnertől váltót is elfogadunk, azaz meghatározott időre — jobbára fél évre vagy néhány hónapra — csekély kamatért fizetést haladékokat adunk neki. A váltó tehát egyfajta oloszó hitel, s így eszköz arra, hogy partnérünk keresletét növeljük, megrendelőinket megtartsuk. E műveletben a bank végzi az úgynevezett leszámítást, a követelés átvételét, behajtását. A kereskedelmi tevékenység

elénkítésére nálunk is fontos eszköz lehet a váltó, bár hozzá kell tenne, hogy — mint a népgazdaságban általában — még meglehetősen csekély szerepe van e formának, például mi még csak elfogadtunk, de nem bocsátottunk ki váltót.

— Ehhez jó fizetőképességgel kell rendelkezni..

— Ami minket illet, a fizetőképességek jó. Jellemző például, hogy lehetőségünk van folyósámlahítel — a lehető leghosszúbb hitel — felvenni; ezt csak a jó fizetők kaphatják meg. De mondhatók más példái is: tavaly kötbér, késedelmi kamat címén mindenkor 40 ezer forintot kellett kifizetniük, más vállalatoktól viszont 740 ezer forintot szedtünk be.

— A pénzüket-beruházások mennyire esökkentik a termelőtőke-beruházási lehetőségeinket?

— Igen erős tévedés lenne, ha bárkiben az a benyomás alakulná ki, hogy a pénzüketőke-befektetések a fejlesztések rovására hajtják végre. Nem bank és nem kereskedőház, hanem parkerdóga Gazdaság van. Különöző forrásokból fedezett beruházásainkhoz, fejlesztésekhez képest a pénzüketőke-mozgatások elég kis hánynak képviselnek, s hosszabb távon termelőképességek növelését szolgálják. Most egy átmeneti helyzetben vagyunk; egrészről nincs annyi pénzünk, hogy egy igazán jóvedelmező, nagyobb fejlesztésre kezdjünk, másrészt — s e kettő természetesen összefügg — még a fejlesztési cél sincs pontosan körrühatárolva. (Az elemzés még folyik, valószínűleg a fafeldolgozás kapacitását növeljük.) Addig pedig, amíg ezt el nem kezdjük, ezen inflációs időkben kötelességeink megövni, sőt, ha lehet, növelni mireglévő forrásaink realisérték.

—bor

A Nagy Zöld Fal országában

Csao Ce-jang kínai miniszterelnök és megbizott pártnők kár magyarországi látogatása új fejezetet nyitott hazánk és az ázsiai nagyhatalom kapcsolatainak fejlesztésében. Azonban ahhoz, hogy a magasszintű tárgyalások politikai eredményei a lehetséges kapcsolatok teljes körében és mélységében közvetlen kölcsönös előnyökkel járjanak.

Milyen közvetlen tapasztalatokat szerezhettek útjuk során?

— Pekingben — előbb az Erdészeti Kutató Intézetben, majd az Erdészeti Minisztériumban — igen hasznos tárgyalásokat

fehérajkú szarvasig számos olyan ritka állatfaj található itt, amely másutt nem fordul elő.

Csemete-ültetés Hajlong-jingben

nak, alsóbb szintű konzultációk, szakmai eszmecsérék sokaságára volt és van szükség. Szerény hozzájárulásként, de a mi területünkön annál fontosabban ezek sorába tartozott azon erdészeti delegáció tanulmányútja is, amely május közepén járt a Kínai Népköztársaságban, s amelynek tagja volt dr. Bérdár Béla, Parkerdőgazdaságunk főigazgatója is.

A magyar-kínai erdészeti kapcsolatok 1984-es helyreállítása óta immár a harmadik szakembereket került sor a két ország szakemberei között. A küldöttséget dr. Solymos Rezső, a MÉM EFH főosztályvezetője vezette, s a miniszteriumon kívül képviseltette magát benne hérom erdőgazdaság, köztük Parkerdőgazdaságunk is. — nyilatkozta lapunknak dr. Bérdár Béla. — A cél — a kínai erdészkek alaposabb megismerése mellett — az volt, hogy a lehetőségek feltárásával, az álláspontok kölcsönös kifejtésével elősegítsék egy erdőgazdálkodási, faipari, vadászati együttműködési megállapodás mielőbbi megkötését.

Bár a kapcsolatok kiépítésének még csak az első szakaszában vagyunk, nyilvánvaló, hogy ez a hatalmas ország — a gazdaság más területeihez hasonlóan — a mi ágazatunkban is hatalmas lehetőségeket kínál az együttműködésre. Csak néhány jellemző adatot említe: Kínában több mint 7000 fás növényfaj található, így a lomblevélűek 280 nemzetsége, 2000 faja, a fenyőfélék 26 nemzetsége, 200 iaja. Az erdősűrűség az 1949. évi 8,6%-ról 12%-ra nőtt, s az évezred-fordulóig szeretnék elérni a 20%-os arányt. A fakitermelés 60 millió köbmétert teszi ki évente; ez a tavlati lehetőségekhez képest elég kevés, de intenzíven fejlesztik. Nagyon jelentős a védőerdőtelepítés (például a „Nagy Zöld Fal” védősáv 7000 kilométer hosszúságú), s fontos eredményeket értek el más területeken, például a lakóhelyi és parkerdősziszben is. Az állatvilág szintén igen változatos; a világban ismert emlősök 11,3%-a, a madarak 13,5%-a Kínában (is) él, s a híres óriás pandától a

Az adottságokat jól kihasználva a nyárfák között dinnyét is termesztenek

folytattunk. Jó lehetőségek mutatkoznak például a szaporítóanyagok cseréjére (mincket füleg néhány gyorsan növekvő nyár- és fenyőfaj érdekelne), a magyar csemete-termelési technológiák értékesítésére, az erdőnevelési tapasztalatok cseréjére, szakemberek kölcsönös kiüldésére, a kínai faipari és erdei melléktermék-hasznosítási programokban való részvételre. Több napig tanulmányozhattuk a Magyarországhoz hasonló éghajlati adottságú Hajlong-jing (ismertebb, régi nevén: Harbin) tartomány erdőgazdálkodását, faiparát.

A kapcsolatok tővábbi erősödését remélve, minden erintheti Parkerdőgazdaságunkat?

Elsősorban a szaporítóanyagok cseréje lehet fontos számunkra. Hajlong-jingben szóba került tenyészanyag-csere is (szika-szarvast és fáncat hoznánk be), amiben szintén érdekeltek vagyunk, továbbá a kínai fél erősen érdeklődött vadásztársi technikának, infrastruktúráról iránt — a Parkerdőgazdaság ebben is szerepet vállalhat. Két közvetlen tapasztalat értékelése, esetleges magyarországi hasznosítása már a szakmai fórumok előtt van. Az egyik a fásítási mozgalom

társadalmasítása. Figyelemre méltó továbbá az a szervezeti-érdekeletségi rendszer is, amelynek keretében — az állami tulajdon fenntartása mellett — egyes családokkal, más kisebb csoportokkal hosszútávú szerződések kötnek, az erdősítéstől a fakitermelésig egyesítve az erőket a termelési feladatokra.

Munkalátogatáson a Pilisi Csoport Zalai mozaikok

Az Országos Erdészeti Egyesület Pilisi Csoportja május közepén hárrom napos szakmai tanulmányutat szervezett a Zala megyei kollégák tevékenységének jobb megismerésére. Az út iránt nagy érdeklődés mutatkozott; erdészeteinkből és más egységeinkből összesen harminchárman vettek részt a gazdag programot kínáló látogatáson. A tapasztalatokról, a szakmai eszmecséréről tanulságairól Vida Zoltán, a Műszaki Erdészet vezetőjét, az OEE Pilisi Csoportjának elnökét kérdeztük.

— Az út első napján — miután elhelyezkedtünk a kényelmes egervári kastélyszállóból, s találkoztunk vendéglátóinkkal, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gázdaság munkatársaival — először a csáki parkot és arboretumot, majd a közvetlen közelében levő zalaegerszegi városi parkerdőt kerestük fel — mondta Vida Zoltán. — Szakmai szempontból főleg a parkerdő volt számunkra érdekes; nagyon jó benyomást tett ránk helyének kiváló megvalósítása (szinte a várossal összenőtte terül el, így nagyon látogatott), továbbá rendezettsége, a parkerdei berendezések jó állapotá, s a műveles gondossága, amely biztosítja a minden tizenöt éves fenyves, nyirerdő szép fejlődését. A csáki arboretum viszonylag kicsi, de annál érdekesebb; az ország legjelentősebb fafaj-gyűjteményei közé tartozik. Itt található például a Gingko biloba hazánkban legnagyobb — mintegy 180–200 éves — példánya is.

Az arboretum után a zalaegerszegi skanzenba és az olajbányászati múzeumba vezetett utunk. Másnap reggel a — mintegy 130 hektáron elterülő — műsfelszáz éves zajdal ösnyenest néztük meg. Sudaras, 35–40 méter magas, hatalmas fákban gyönyörködhetünk. Amint vendéglátóink elmondatták, sikerült mintegy 25–30 hektáros részt természetvédelmi területtől nyilvánítatni, így a lenyűgöző erdő még sokáig szép élményt nyújthat a szakembereknek és a kirándulóknak. A környéken felújításokat és akác-átlakításokat is megneztünk. Igen célszerűnek mutatkozik — s Parkerdőgazdaságunknál is hasznosítható — ötlet, ahogyan az akáce-viruleciát, az akáce újrasarjadását megakadályozzák. Nem vegyszert alkalmaznak, hanem —

abból indulván ki, mit csinál a vad — a kéreg egy részét eltmelítják. Ez a módszer eredményesebb, s környezetvédelmi szempontból is jobb, mint a vegyszeresirtás.

Következő úticélünk a Lenti községen található fűrészüzem volt. Az erdőgazdasági kezelésben lévő üzemek közül ez az egyik legnagyobb, s legkorábban az országban. Evente mintegy 80 ezer köbméter fejnyű, bükktől dolgoznak fel.

A vétyemi ősökük, utunk következő állomása, újlag méreteivel nyújtott le nünket. A harminc hektáros, 160–170 éves, hektáronként 650 köbméter előfát jelentő állomány makakegységes, nyilegynes, 80–120 centiméter átmérőjű egyedeiből áll. Az erdőben az ERTI folytat mérési kísérleteket. Az ősökük ma már szintén természetvédelmi területnek számít, s jó részét sétautakkal is behálózták.

Innen Nagykanizsára mentünk, ahol a városi múzeumban megneztük „A zalai ember és az erdő” című kiállítást. Sok kérdést tisztáztunk az anyagyűjtéssel, a rendezési elvekkel kapcsolatban. A tapasztalatokat jól hasznosítják majd, hiszen mi is tervezünk hasonló bemutatót. Ezt követően a közel Obornakon, az erdőgazdaság vendégszeretetét élvezve hosszú, igen tartalmas tapasztalatcerén vettünk részt, megvitatunk zalai kollégáinkkal az eredményesség fókuszásának, a tevékenység bővítésének, a szervezetek célszerű kialakításának nálunk és náluk alkalmazott módszereit.

Utunk harmadik napján először Keszthelyre látogattunk. Megnéztük azt a trófeagyűjteményt, amelyet idén márciusban adományozott a városnak az egyik, hajdan a környéken birtokos Windisch-Grätz herceg. A számos európai és afrikai trófea között például egy, a harmincs években világkördernek számító szarvasagancs, s egy aranyplakett kitüntetett ugandai kafferbivaly-szary is szerepel.

Záróprogramunk során a Kis-Balaton vízisztasági rendszerét tanulmányoztuk. A körálló hibás döntések nyomán kialakult súlyos helyzetet már jól részt felszámolták, egyre inkább sikerül helyreállítani az eredeti állapotot, megóvni ezt az ökológiai, madárvédelmi, víztárolási szempontból egyaránt jelentős értékű területet.

Erdőművelés

Jól sikerült idényzárás

Július negyedikén kezdődtek meg az erdőművelési műszaki átvételek, amelyek a tervek szerint szeptember tizenegyedikén fejeződnek be. Az elvégzett munka minőségről, szakmai értékéről csak az átvételek után alkothatunk pontos képet; ami azonban a mennyiségi mutatókat illeti, már felvázolhatók az elmúlt erdőfelújítási-telepítési idény jellemző vonásai.

Az erdőfelújítási tervet összességeben 120%-kal túlteljesítettük. 232 hektáron — a tervezett 25 hektárral nagyobb területen — végeztünk felújítást; ebből 148 hektárt tett ki az első kivitel, s 84 hektárt a pótítás.

Hasonlóan túlteljesítettük az erdőtelepítési tervet: 7 hektár helyett 11 hektáron végeztük el ezt a költséges és nehéz munkát.

Elmaradás tapasztalható viszont a zöldövezeti erdősítésnél: az előirányzott 58 hektár helyett csak 42 hektárt vontunk telepítés alá. Ez azonban nem az erdészetek hibája, hanem az előzetes felmérést kellett korrigálni; talajhibák, s más okok

miatt kértünk-kaptunk felmentést egyes részterületek művelése alól.

A munkálatok 42%-át — az előző évekhez képest gyorsabban — már a múlt összel elvégeztük. Erre az előnyre szükség is volt, mert az elhúzódó tél és a csemetszésre hasznosítatlan késedelmet okoztak. A legtöbb erdészünknek április végére, május közepére ért véget ez a tevékenység. (Az utóbbi elmaradását az okozta, hogy rá hárult a legnagyobb — 40,7 hektáros — kötelezettség.) Egyébként tavasszal az üzemi területen 90 hektár első kivitelre és 62 hektár pótításra, a zöldövezetekben pedig 42 hektár pótításra került sor.

A fafajok közül hagyományosan a tölgy dominált, de kis mennyiségű cser, bükk, akác és nyár is a földbe került. Az ültetési időszakban az időjárás nem volt túl kedvező, a bőséges májusi esők viszont a legjobbkor jöttek, elősegítették a csemetsések megeredését.

HÍREK

SZEMÉLYI VÁLTOZÁSOK

A Parkerdőgazdaság főigazgatója kinevezte

ifj. dr. Solymos Rezsőt a Budapesti Erdészet vezetőjévé;

megbízta

Szelesanyi Györgyöt a Budapesti Erdészet fahasználati műszaki vezetői munkakörének el-látásával.

*

Megszünt a munkaviszonya Horváth Andrásné pénztáros-adminisztrátorának;

Papusek Gyulané pénztáros-adminisztrátorának.

PARLAMENTI FELSZÓLALÁS

Az Országgyűlés nyári ülés-szakának egyik fontos napirendi pontja volt dr. Ábrahám Kálmán államtitkárak, az Országos Környezet- és Termé-szetvédelmi Hivatal elnökének beszámolója. A vitában június 26-án felszólalt dr. Berdár Béla, Parkerdőgazdaságunk főigazgatója, Pest megye 25. szá-mú választókerületének ország-gyűlési képviselője is. Dr. Berdár Béla felszólalásában hangsúlyozta: a körryezet- és természetvédelemre koncentrált erőfeszítések meghatározó részét — főként kényszerűségből — a védekezés köti le, s az indokoltnál kisebb figyelmet kap a környezet progresszív atala-kitása. Igy — bár az elmúlt negyven évbén hazánkban 600 ezer hektárnál több új erdőt telepitettek, ami nemzetközi mércével merve is kiemelkedő tel-jesítmény — ez az eredmény fokozatosan csökkenő ütemű programmal valósult meg. Az elmúlt ötéves tervben már csak mintegy negyedét telepítették annak az erdőterületnek, amelyet 1956—60 között hoztak létre.

Az aktív környezetalakító te-vékenységre adna módot a fő-város környéki elhagyott bányaödrök rekultivációja. Erdősítés is — mutatott rá dr. Berdár Béla, s javasolta, hogy a Fővárosi Tanács és az OKTH közös programot dolgozzon ki ennek érdekében.

Főigazgatónk beszéde befeje-zében felkérte a Minisz-tertanácsot, hogy mielőtt a Kormány véglegesen döntene a prédiálószéki szivattyús ener-giatározó nagyberuházásról, vizsgáljon meg más megoldási lehetőségeket is, s határozatában a közigazdasági és műszaki szempontok mellett a természet védmények kérdéseit is foko-zottan vegye figyelembe.

(A parlamenti felszólalás után széleskörű társadalmi vita bon-takozott ki. A Kormány szóvi-vője július végén bejelentette, hogy a prédiálószéki víztározó ügyében a döntést 1995-ig elha-laszítják. A szerk.)

PARKERDŐGAZDASÁG

A Pilisi Állami Parkerdőgazdaság dolgozóinak üzemi lapja.

Megjelenik kéthavonta.

Kiadja: a Pallas Lap-

és Könyvkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Siklói Norbert vezérigazgató Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

A szerkesztőbizottság elnöke:

Márkosi Lajos

Felelős szerkesztő:

dr. Sébor József

A lap ára: 1,80 Ft

87-06774 Petőfi Ny. Kkfáza

Felelős vezető: Bodor Béla

Összemérni tudást, tapasztalatot

*

Kedvezett az időjárás a június 19-én Esztergomban megren-dezett fakitermelő-verseny résztvevőinek. Napfényes, de nem túl meleg időben bizonyít-hatták tudásukat a budapesti, az esztergomi, a pilismaróti, a szentendrei és a visegrádi er-dészet ot-öt fős csapatai és az egynéni indulók.

Az országos versenyszabály-zatnak megfelelően, a teljes munkafolyamatot átfogva mér-ték össze erejüket, szakmai tapasztalatukat a versenyzők. A fakitermelő (motorfurész) számán önmagában is több fel-adatból — lánclemezsből, szere-lésből, kombinált darabolásból, lánckimelő darabolásból és döntésből — tevődik össze. A második az LKT-közélítés, a harmadik a raktározás-szálító versenyszám volt; az utóbbihoz Kamaz teherautóra szerelt KCR-darut használtak. A háromfős zsűri és a huszonhárom bíró az értékelésnél nemcsak a szakmai kritériumokat, hanem a munkavédelmi előírások be-tartását is figyelembe vette.

Először az LKT-sok ver-senyet figyeltük: ki milyen ügye-sen tudja traktorával a kidön-tött törzseteket az erdőben von-tatni anélkül, hogy az élő fákban kárt tenne. Az erdő oszlo-pok jelkepezték, tetejükön könnyen leeső parafadarával — ez jelezte, ha valami hozzá-ért a „fához”. Ebben a számban Farkas János lett a bajnok.

Kétszer indultam már há-ziversenyer és három országosson; az utóbbiak közül az egyi-ken ötödik helyezést értem el, tehát már van némi gyakorla-tom — mondta. — Elég nehéz volt a pálya, mert a kerekek és a pálya szélét jelző karók között csak öt-öt centiméter le-hetett a távolság. A legnehe-zebb talán az indulás volt, a fatörzsek kiesőlőzésére a karók közül; de nem voltak könnyűek a fordulások és a máglyázás sem. Idegölő dolog egy ilyen verseny; a legfontosabb az, hogy ne izguljon az ember.

Dr. Szikra Dezső műszaki főigazgató-helyettes a fa-döntési verseny helyszínén ta-lálkoztunk. Együtt néztük azt a megdöbbentő pontosságot, aho-gyan a kidöntött fatörzsek az előre megjelölt helyre zuhan-tak.

Milyen céllal került sor a fakitermelő-verseny megrende-zésére?

— Az első és legfontosabb cél: a verseny egyben szakmai továbbképzést is jelent. Jó alkalom arra, hogy a dolgozók továbbbadhassák egymásnak tapasztalataikat, elleshessenek egymástól bizonyos technikai fogásokat. Reméljük, hogy a versenyt alkalmazott módsze-reket a minden nap munkában is felhasználják majd — így emelkedni fog a termelés minőségi színvonala. Másik cé-lunk, hogy a nagy területen dolgozó emberek találkozzanak, jobban megismernék egymást. Számos alkalmazott is eljött, közülük többen most látnak először döntést — többet fog-nak tudni a gazdaságban folyó munkáról. A kollektív össze-kovácsolásában sokat segít-het ez a rendezvény.

A csapatok versenyzői mun-kaidő után, de 83 forintos órá-bérben gyakorolhattak. Az egyéni versenyszámok első, második, harmadik helyezettjei három-, kettő-, illetve egy-ezer forintot kapnak. Az első csapat díja tízezer, felkészítőjük pedig négyezer forint. Jelentős összegeket áldozott a gazdaság, de úgy gondoljuk, megeri — különösen a tapasztalatcseré, a továbbképzés mi-att.

A szurkolók hangsúlyozták a teherautóra szerelt darut kezelő munkatársukat: időre kellett felrakodnia a platóna a

máglyába rendezett rönköket, majd végighajtani a kocsival a keskeny akadálypályán. Nem volt könnyű dolga a raktároz-szálító számban indulóknak; végül a legjobbnak Knyaskó József bizonyult.

Munkán kívül is készült a versenye? — kérdeztük tőle

— Külön nem készültünk, de folyamatosan dolgoztam három hónapot ilyen gépkocsival. Csak a más típusú daru volt most moszkatlan, megnehezítette a dolgot. Erdekes volt a verseny: kár, hogy nem mindenki értelmezte egyformán a szabályokat. Abban volt eltérés, hogy a raktároz befejeztével mit kell esílni a markolával. Voltak, akik egyszerűen az utolsó markolási fával hagyta a platón; szerintem egyetlen fa-törzset kellett volna külön megfogni. Ez időben sem mind-egy. Úgy érzem, hogy ebben a kérdésben elnőzött volt a zsűri.

Az utolsó versenyszámok le-zajlása után az ünnepélyes eredményhirdetés következett. **Dr. Berdár Béla** főigazgató be-széden köszöntötte a versenyzőket, a közreműködőket és a nézőket, majd röviden értékelté a verseny jelentőséget. Ezután a díjkiosztásra került sor. A következő eredmények születetek:

Fakitermelésben első **Tóth Béla** (Esztergom), második Glück Rudolf (Szentendre), harmadik Salk Mihály (Esztergom).

Közélítésben első **Farkas János** (Esztergom), második Friedler József (Visegrád), harmadik Kiss Zsolt (Pilismarót).

Rakodásban első **Knyaskó József** (Esztergom), második Kun László (Visegrád), harmadik R. Kovács László (műszaki erdélyi).

A csapatok közül az első helyet **Esztergom** szerezte meg. A csapat tagjai: Tóth Béla, Salk Mihály, Túri József, Farkas János, Knyaskó József. Felkészítő: Gösi István.

Horváth Ákos

A Budapesti Erdészet győzött a jelölőversenyen

Hat csapat, húsz gyakorlati szakember merte össze tudását a hagyományos jelölőversenyen, amelyet ezúttal Visegrádon rendeztünk meg, a 12-a jelzésű erdőrészben. A feladat nem volt könnyű, mert egy mag-sar eredetű, többfafajból álló középkorú állományból kellett — fatörmegbecsíssel egybekötve — a helyes állomány-jelölést a törzskiválasztó gyérítés érdekében végrehajtani. Jó szemléltető megoldásként a verseny értékeléséhez hozzáartozott a kijelölt területen tényleges kitermelése is.

A zsűri a Budapesti Erdészet csapatát minősítette a legjobbnak. Az egyéni versenyben **Szántai Péter** (Budapesti Erdészet) győzött, a második **Csepely József** (Budapesti Erdészet), a harmadik **Liebhardt István** (Szentendrei Erdészet) lett.

A házigazda Visegrádi Erdészet — nem kívánván elni a hazai pálya előnyével — nem indult a versenyen, de előzetesen úgyanítá hizabjainak rendezett.

A nyerteseknek Parkerdőgazdaságunk összesen 10 ezer 500 forint jutalmat fizetett ki.

Tömegsport — tömeg nélkül?

Parkerdő Kupa

Június 13-án, az esztergomi szigeten lévő úttörő stadiionban került sor a Parkerdő Kupa iidei küzdelmeire. A résztvevők hagyományosan három atlétikai számban és kispályás labdarú-gásban mérték össze erejüket.

A 100 méteres síkfutás győz-tese — holtversenyben — Balogh (Pilismarót) és Földes (Esztergom) lett, a második helyen Váradi (Pilismarót), a harmadik Pusch (Szentendre) végzett.

Távolugrásban Földes meg-ismételte győzelmet, a második Balogh, a harmadik Pusch lett. **Súlylökésben** Tuschák (Szen-tendre) végzett az élen, az ezüst-éremet Müllner (Esztergom), a bronzérmet Pusch szerezte meg.

A kispályás labdarúgás versenyszámban Pilismarót csapata vívt ki a győzelmet, a második helyezett Esztergom, a harmadik Szentendre együttese lett.

A jó hangulatban és családias légiórban lezajlott versenyeken

összesen 47-en vettek részt; a házigazda Esztergom 18 fővel, Szentendre 16 fővel, Pilismarót pedig 13 fővel képviseltette magát. A verseny példás lebo-nyolitása elsősorban Németh Béla kollégáknak köszönhető.

Amilyen jól sikerült a ren-dezvénny, olyannyira elszomorító, hogy ilyen kevésre neveztek. Tudjuk, nem volt a legszerencsesebb az időpont, mert útközött az OEE zárai kirándulásával, de a csekély részvételi arány így is nehezen érhető. A sportszerető kollégáknak, s nem utolsó sorban a vezetőknek jó példát kellene mutatniuk, hogy az elődeink által ránk hagyományozott elveket, a tömegsport valóban tömeges jellegét, a Parkerdő Kupa rangját megörizzük, s ne hagyjuk, hogy ez az értelmes és szép tradíció feledésbe merüljön.

Balogh László sportköri titkár

Elhunyt Garay Tibor

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy 84 éves korában elhunyt Garay Tibor, aki 1953-tól nyugdíjba vonulásáig, 1975 májusáig Parkerdőgazdaságunk személyzeti vezetője volt. Felelősségteljes munkakörében mindenkorral szembenégető, hozzáértéssel segítette elő dolgozóink előmenetelét, képzettségének fokozását. Különösen nagy figyelemmel foglalkozott a pályakezdők, a fiatalok beilleszkedésének meg-könnyítésével, pályafutásuk egyengetésével. Elhunyt munkatársuktól május 15-én vettük búcsút.